

સર્વોર્થ શરદ

(૦૧૪)

સર્વોર્થ શરદ

સર્વોર્થ શરદ
નાટક મંડળીમાં
વિદ્યાર્થી ગાયણ.

જાણી પ્રગટ કરનાર,
સર્વોર્થ શરદ નાટક મંડળીનાં માલિક.

જાણી છુટ કલાંમે મળ્યાને બંધ છે,
સર્વોર્થ શરદ ને મીઠા હવાઈ છે;
મા રાકે અમલક બદલી સર્વોર્થ છે,
થાય એ ખાલેસ જોદાની જોદાઈ છે. રસુતન.

સુખઈ મધે,
પ્રિયિય મેસમાં પાં. ન. ખ. એ છાપી.

સને ૧૨૪૨—૫૫ની સને ૧૨૪૩.

કીમત રૂ. ૦૧

૫૩૨

આએ ગાયણની ચોપડી સરકારી પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવીએ, અને એ ચોપડી ઉપર કોઈ હક
નો અને ભારાસ્ત્રીઅન નાટક મંડળીમાં માફે મળે. પેસ-
ફરાંમજી વેલાતીનો પોંહાંચેએ, માટે તેમની પરવાંનગી
કોઈએ છાપવી, અથવા હસ્ટેજપર ગાવી નહી.

સચ્ચોખે રાહડ.

પરશીઅન નોરાસીઅન નાટક મંડળીમાં
ઘવાએલાં ગાયણાં.

(મીં પેસતનછ ફરાછ વેલાતીની કલમથી રચાયલાં.)

ખોદાકી સીકૂત આદંમકા અહેવાલ.

મુદતે તેર ફેરાકમે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)

આદંમકુ ખંદગી લાઝીમ એ હકા ફુરમાને,
આતસ પારસ પાક પવનસે રઓશન કી જોહાને.—ટેક.

ગંઝ મખશીમએ એકીલા ઓ સાહેબે સુખહાને,
એશક હુવા રઓશન કીઆ ખાનકતે મંડાને. આદમકુ-૧
અરસે ફુરસે લહુ કલંમસે કીઆ જમી અફલા.

મસુ કમર તારે તબકે કોઇ આમીમ પએઝાને. આદમકુ-૨.

હુર મલાએક ગીલમા છન આદંમસે પીછીરત કુશુખ,
 કર લો ખંદે રહે નેકી પીછીરતકે અંદર જાંને. આદમકુ-૩
 આદમ ખતા ચાર ચીજોકે હુકુમ ધલાહીસે,
 શહેતાંને દેખા કાલીખ આદંમ યુકે આ ધુપરાંને. આદમકુ-૪.
 શરિસ્તેને આદંમકે પેટસે નીકાલે મીઠીકુ,
 મીઠીકા એક ગીદંમ ખતા પાસખાંની દરમેઆંને. આદમ.-૫.
 રૂહ બેળ આદંમમે હકને રખ લગા ફરમાંને,
 શહેતાંકુ કહા આદંમકે સીઝદેમે સરજાંને. આદમકુ-૬.
 નમે મલક આદંમકુ રખકા બળ લા ફરમાંને,
 નુહી માંના અમર ખોદકા હુવા આ શહેતાંને. આદમકુ-૭.
 'પેસુતંન' ઈસ કદર કહે તોખા હએ સળવાર,
 માસલે શહેતાંકે ન હાવે કાઢ તોખા ધનસાંને. આદમકુ-૮.

ખાજ સગપરસતકા ગંમગીન હોકે ગાના.

અપને રોહજાદે આલંમકે—(ઇસ કદરપે ગાંનાં.)
 બાધઓકે જક્ષ જુલંમકે મારે પરેશાંન શીરતાહું મેં.—૨૬.
 જુકા દીઆ દરીયાઓકે બીતર,
 ખોદ માહું મ કેઆ જાનુરે મેં. બાધઓ—૧.
 ગંમ થા મેરે તંનકે પાસખાં,
 ને આફલા કીસે મીલે હમેં. બાધઓ—૨.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૬૩૨ કિંમત

ગ્રંથનામ ૨૧૨૫૦૨૫૦ ૨૧૩૬

વર્ગાંક

(૩)

હુંકુમ હંબાહીસે હુમ પકરકે,
કેનારેકુ જા પહાંચે હમે. બાઈઓ—૩.

લીલાસમે હું મએ સરખાંનાં,
યજ્ઞદી રહેમસે બચેહું હમે. બાઈઓ—૪.

સખર પકર દીલકુ મએ સીજતા,
' પેસુતંન ' કુરમાતે હમે. બાઈઓ—૫.

ઝોરશીદકી ખાજા સગપરસતસે રોઆદી.

ના પેનુંખી—(હસ કદરપે ખાંનાં.)

અસરતકા અફલાકપે સીતારા હઉ ચંમકા,
રોજે મુખારીકે ઝોરશીદ ધકુવર હજારા ચંમકા.—૨૬.

ખાજા સગપરસતકી શેઆદીઆં મુખારક બની,
મખ્લુકકી બાઝી હચે તાસે અખતરે ચંમકા. અસરત-૧.

આંખીન હો શેહરા જમકદી તુજે નવસા હરદંમ,
બઝમે શેઆદીએ તેરે રૂહે દીલઆરા ચંમકા. અસરત-૨.

' પેસુતંન ' ખુસીહો કહે મજલીસે મુખારીક અમંન,
સે ખીલીરહો તશ્ચીર તુરાંની મશરેકી કમર ચંમકા. અસરત-૩

મલીકા જંગલમએ ગંભસે પરેસાંન હુએ.

છતેછ તુજ પીનાં—(ઈથ કદરપે ગાનાં)

ખોદાકી તવકલ સીવા કીસીસે દરકાર નહીં—જો છ'દગીસે રૂઠે
હસે ખોદા સીવા કોઈ ગુફતાર નહીં—હમદ મે ધઆ અલા,
ખોદાકી—૧.

નસીબાં કલ્મતમાંકા કેઆ કહું કીસા—હમન સોન હું કી દર,
કીસકી આરઘુએ આઘુરદા હો ધનકાર નહીં—મહેરખાં હોરખા
ખોદાકી—૨.

ખૈરશીદે મા કુ મએ દેખતીહું ફીરતે-મીસલે દારાં કે સહી.
રૂઠે જમીનપર તો કોઈ નસીબદાર નહીં—વાસતે દીન દારાં
ખોદાકી—૩.

યઝદાંએ ફઝલકર કાંહાં જા ફરીઆદ કહું—પેસુતંનકા ધજી કહેના
ખાકે ઈલાહી સીવા કોઈ આંખિઝવાર નહીં—સુખહાંનએ અલા
ખોદાકી—૪.

મએફીલમએ મલીકાકી સીકૃત.

કીસ કદરમે જો કરું—(ઈસ કદરપે ગાનાં)

અસર ફુલ આલમમએ મલીકા ખનાઇ તેરી,
મુલકે રઓથ'ન ખોદાને નુરાની ખનાઇ તેરી. અસર-૧.
તાજો તખ્તનસીન હુધ છજી હોમાઇયુન પરી,
માહકુઝ રહેદાયમ દઓલતે ખોદાઇ તેરી. અસર-૨.

સહેરે બસરાકી સલતનત રહે અમાંન તુજે,
 તુરે બશર હસ જેહાંમએ તથવીર બનાઈ તેરી. અસર-૩.
 સાહે જમશીદકી હકાયત સુન “પેસુતન” કહેતે,
 આંહાંસે ચલીજાવે એક દીન રહેકનીઈ તેરી. અસર-૪.

મલેકે નીમરૂજ અઘોર ગુલેઝોઝાર પરીકી મુલાકાત

બલાઈ મએ તો ગઈ—(હસ કરવે માંના)
 આદમસે હુરેકી મુલાકાત એહી જેહાંન,
 મુલકે દઝોબત તુજસે મીલી હએ જમાંન. આદમસે-૧.
 દેઝો તુમ ગુલસનમે બુલબુલે માહાકુ,
 મીસલે મીલે હએ સાહે જેહાંન. આદમસે-૨.
 યઝદાને બહેતર કીઆ દીનોકુ જેહાંમે,
 નસે જમીરો મીલે પરશ્તાંન. આદમસે-૩.
 અરશસે ફરશતક વુઝુદે સેઆલા,
 “પેસુતન” હએ તુર યઝદાંન. આદમસે-૪.

મહેમાનીકી મળસીસ સરાખી દઝોર.

કતલ કરનેકુ—(હસ કરવે માંના)

સરાખી દઝોર મહેબબી શેહર ખીસારી ગહોર શીરાઈ હએ,
 સહેનતે જમાંન પુસી ખાસ આંમ નઝાશરવાં જમાંની હએ
 સરાખી-૫.

ખાખે ખોશ મીઠાને દરોસ મહોખતે જોસ રંગીને.
જાણે લાલ મેઝેશીલ ખુશાલ ગુલેગુલાલ ગુલાખી હએ.
સરાખી—૨.

તકુરી રંગ રસ્તમી જંગ દેખકે દંગ ખલક સારી,
ખુશ "પેસુતન" રશકે ચમન મેહબુબે મન મહેતાખી હએ.
સરાખી—૩.

આરાક અએર માચુકકી મુલાકાત.

અગર હમને દેલ સનમકું (હસ કદરપે ગાંના)
લાલે બદ્દખશાં તુલ લખકી સીકતે કેઆ કહું,
પાદશાહી દી હકને હુસનકી શંમશુ કમર કહું. લાલે—૧.
તથવીરે નુરાની પુતલી ગુલઝારે ખુખી એમન,
તારીફ તેરે કદકી સઈ ફરીમે જા કહું. લાલે—૨.
માંનીદ શીરીન ચહેરા ગુલાખી બહેતર આલા નુર,
બશર હએ નુર જીગર હએ જીહુર પરસ્તાન કહું. લાલે—૩.
કેતાખાં ખોલ "પેસુતન" કહે નુરાંની નુર જ મશીદ,
પરવરને દી નુરાંની ઉનકું સુખહાંન કેઆ કહું. લાલે—૪.

રોઆહી મુબારકખાહીકા સરક.

મેરબાદ કંઈ એક સાલકે—(હસ કદરપે ગાંના.)
મએશીલ મલક સહેબાબકે નજરે પરસ્તાન આ ગયા,
મખલુક આઝાદખખતકે બેઠા કમર આ ગયા. મએશીલ—૧.

રોશન અખતર પરીઝાદ બખ્તીઆર આદમઝાદ,
દોનોકી હુધ મુખારક્યાદી દરવીશ હુકુર આ ગયા.
મએશીલે—૨.

સાહે જેહાંસે મીલી રાહા પરી અનમુલ અદા,
માંનીદ રઓશન અખતર મીલી નલે શીરદોસ આ ગયા.
મએશીલે—૩.

ગુલઓઝાર મલેકેનીમરઝ ગુરરખ મલીકા જરરખ,
ગુતરખ દરવીસો શેઆદીમે મીતે આદમ નઝરોમે આ ગયા.
મએશીલે—૪.

‘ધેમુતન’ હએ અસરકુલ મખલુકાતે ખોદ પરસ્ત,
મએશીલે જીનસ્તાંકી બશર હુકુર ખોદાઈ આ ગયા.
મએશીલે—૫.

ખાંન બહાદુર રોડ બરજોરજી મેરવાનજી ફરેઝરને
મુખારક બાદી.

ધીરા મોચે બોલો ધીરા મોસે બોલો—(એ રાહપર.)

ખુસી કુલ જેહાંને ખુસી કુલ જેહાંને,
ફરેઝર બરજોરજી હીમતવાંને—૬૬.

ખાંન બાહુરનો મેળવેઓ ખેતાખ,
ઈગરેજી રાજ દરમેઆંને ;

બલમઈ હીગાંતે—ખુસી કુલ ૧.

સુરત સેહેરના મેનારાને કાળે,

સખી દીલ ખતાવી નીસાંને ;

હીમતી હાંમિ—ખુસી કુલ૦ ૨.

સાત હજારની રકમ એકંદર,

હાતમી સખાવત ધરી ઘેઆંને ;

કીરતી ગાંમિ ગાંમિ—ખુસી કુલ૦ ૩.

બોલાવી નાટક ટોલી કીધી મદદ યાત્રી,

કદરખુજી રાખી દીલમાં ઘેઆંને ;

આફરીન સલાંમિ—ખુસી કુલ૦ ૪.

પરસીયન જોરાસીયન આપે મુખારક ખાદી,

‘પેશુત’ન’ કહે જોદા મહેરખાંને ;

પ્રનતા કરે કાંમિ—ખુસી કુલ૦ ૫.

મી૦ પેસતનજી દીનશાના કેડ પકડાવાથી દલગીરી.

અપને શાઝાદે આલંમકે—(એ રાહ પર.)

ચરખે બેવકા સીતમગારે પેસતનજી દીનશાને ફસાવેઆં:હરે
ટેક.

ગેઆંની ગોહર ઉડી ગીજ તેનું ખરગસ્તે સતાવયો હરે.

ચરખે બેવકા—૧.

જોદા માલુમ એ સુ યહ યહુ, આસ ઉમેદ ભંગ હાંએ:હરે.

ચરખે બેવકા—૨

હતો એ બહાધુર હીમતવાંન, જુલમાલી જ પાંડમાં આયોઃહરે.
ચરખે ખેવફા—૩.

પારસો ટોલાનાં જરથોસ્તી બાધઓ, જંજીર જુલમની છો-
ડાવોઃહરે. ચરખે ખેવફા—૪.

હાએ જો કોઈ દોસ્ત આસના, સમજો સખર ચઝદાંનીઃહરે.
ચરખે ખેવફા—૫.

સોલીસીતર ઇંગ્રેજ રાજનો જેમત સંધી ખરખાદઃહરે.
ચરખે ખેવફા—૬.

પારસો ઇંગ્રેજ હીંદુ મુસલમાન, એ સમજી ગમગીનઃહરે.
ચરખે ખેવફા—૭.

૫૦ જોરાઓ થન ગંમગીન યાએ, 'પેસુતન' ગંમખારઃહરે.
ચરખે ખેવફા—૮.

વેહીઓને સીખામણ.

સોતન ગર ગએ ગએરે—(એ રાહપર.)

અકલ ઘોહર ઇનસાંનરે, સમજો તમો ગેઆંની આલમ-ટેક
જરી જુદી મોહની ને જલુઈ, હુદારા હુતારા પેટ બરથી;
યાતી ખચાવો હાંણુરે. સમજો—૧.

સેવડ જોગી પીર અને સધએદ, ખાંતાં કરીને હુતેછ સડનેઃ
આલા હો યા નાતવાંનરે. સમજો—૨.

સમજો દીનદારે નર અને નારી, કરમ ખલ કોઇનું ન ચાલેઃ
ચઝદાંનુએ એ લખાંણુરે. સમજો—૩.

કંઈક ઓરતો પામીને લેવા, કંઈક મરદ કીમીઆને કાળે;

જાંદગીની કરેછે ધુલ પાંતરે. સમજો—૪.

૫૦ જાંઠ મના કરે સહને, 'પેસુતન' કહે પહે નંદ;

જરથોસ્તી છે ફરમાનરે. સમજો—૫.

નેકીનો બદલો નેકીજ છે.

અનજન સુત અનુમત—માહાવીર (એ રાહાપર ગાવું)

ધરમ કરતાં કરમ નડેછે સજો તમે ભાષરે,

માટે જીવડા સમજજે તું આ સખો નહી ભલાઈ રે.—ટેક.

એક કરેછે પ્રીતને માટે કરેછે પોતે સાલેસાધ રે,

લેકીન જો કીસમતની પાસે કોઈનું નુઆલે ભાષરે. ધરમ—૧.

પણ સમજજે તું એકીન રાખી રાહે મહેર ખોદાધરે,

ધરમ કરવું એછે હકની મેહરખાની સદાધરે. ધરમ—૨.

અગર કરે જો કોઈ ભાષ સામે બેવફાધરે,

સખર પકડ જીગરને યાચી છોડ નહીં તું ભલાધરે. ધરમ—૩.

પરશીઅન જોરાંસ્તીઅન કહેછે ખોદાનીછે એ ખોદાધરે,

'પેસુતન' કહેછે દીનદારો પરવરની રાહાછે સફાધરે. ધરમ—૪.

મરહુસ રોક જમસેદજી જીભાઈ ખારોનેટનું
કીરતી સાથ મરતી ઊક.

કેઆ કમાં અબરને—(એ રાહપર.)

- જમસંદે જમાંને જખર, એ હાતોથી જતો રહેઓ;
કીરતીએ કરાંમત કુજ, જોંકાવી જતો રહેઓ—ટક.
- તખ્તે હસ્તીના ઉપર કીરતી મેલવી અમર,
દોરંગી જમાંનાંથી ખાલેશ દેલ જતો રહેઓ.—જમસોદે. ૧.
- દુર હંદેસી બાહોસીથી ફંકી જગત ઉપર કલા,
સખાવતે બહાદુર જંમ જંબલથી જતો રયો.—જમસોદે. ૨.
- ધરમસાલા હસપીટાલો પાલીઆ ગરીબ ગુરખાં,
પુન અને નેકીનાં કાંમો કરીને જતો રયો.—જમસોદે. ૩.
- ફકુલો કધ પાઠ શાખા અકલ આલી ખરચ,
વાવો કુવા બંધાવીને જોહાંથી જતો રયો.—જમસોદે. ૪.
- જામદા ગોહર મુકીને તરણ ગીઓ તું પેલી જોહાંને,
આરશદ હસ્તમ સોરાખને મુકીને તું જતો રયો.—જમસોદે. ૫.
- પારસીઓમાં નાંખર હોદી ખારોનેટ જમસેદ,
કેઆંની ફરકાને કુનીઆમાં રોશન કરી જતો રયો.—જમ. ૬.
- પરસીયન આરાઓવત કહે હો તારો શીરદોસ મુકામ,
પિસુતન કહે કુનીઆની તું નેકી મહ જતો રયો.—જમસો. ૭.

(બંદે જોદાની કલમથી રચાયલાં)

ઈશવર સતુતી.

અગર હમને દેલ (એ રાહપર ગાવું)

હરદમ હર વખત હર ધડી, શીજદોંછે સજવાર,
ફતક ખતક મંડલ તુંધી સીજદોંછે સજવાર.—ટેક.

સીતારા ચાંદ બુલંદ ગગન નુરનો તારા અમકાત,
હર કીશમનાં રંગ એ રંગ શીજદોંછે સજવાર. હરદંમ-૧.

પુરશીદ તેજ નુર અજબ રોશન તારી ગુવાહી,
હસ્તી કીધી વસ્તી કીધી શીજદોંછે સજવાર. હરદંમ-૨.

કીધી રૂતુને રાત રોજ વાયુ પાની પવન,
ખતક જીવન કઠોર અંન શીજદોંછે સજવાર. હરદંમ-૩.

કીરેસ્તા પયેમબર ખાશ હજરતે આદમ વલી,
જુઝાવે શર શરખશર શીજદોંછે સજવાર. હરદંમ-૪.

પરશીઅન ઝોરાશતરીઅન રાર જુઝે માગે મદદ,

જહાજ {ખાકસાર} ગરીબે પાર, મદદછે સજવાર. હરદંમ-૫

*****

ગુલરૂની મીજલરામાં ગવાયલું ગાયલું.

સોતનગર (એ રાહપર ગાવું)

નાંજનીઓ રંગ રમેરે રંગ રમેછે. શારે શમેઓ,—ટેક.

ગુલરૂખશાર ખનીછે રે ગુલરૂ દાદાર અમકે ચાદરે,

અરી મંદલમાં તેછે બકાવલી પ્રીતલા. બમે ભમેરે. નાંજ-૧.

રૂપ પરીનું નુરમંદ આશુ' બંધે જગમાં હ.
હરક હરકે હીરા ગરેછે રાધાવીને નમે નમેરે. નાનનીઆ

બેરામ પાહુદશાની મીજલસામાં ગવાયલું ગાયણ.

જાપનકે નેન રસીલે (એ રાહ પર ગાવું)

ગોરીઓ જાતે ગલીલાં, થજનથે થંપીલાં,—ટેક.

જાપન કતારી જુગર વીધે ગોરી ખની ફરેરે રંગીલાં.
ગોરીઓ—૧.

આંખનો ઈશોરો આશક બમાવે ગડીએક મલે ન વીલાં
ગોરીઓ—૨.

રોહાદીનું ગાયણ.

ચાંદની રાતે (એ રાહ પર ગાવું.)

શકલ ગદીએ શેમાદી આજ થાએરી.—ટેક.

ચાંદ હરોલમાં શીતારા થાયે લખ,

મહીમા જોવા કાળે જાએરી. શકલ—૧.

પરી સમારે તંન ખલ અપશવું,

• મંન મીનાએહર હરખાએરી. શકલ—૨.

ચાલ થુનેરી શીરીન સાકર બરી,

ગાયન ખુશી થઇ ગાએરી. શકલ—૩.

પરીચેહરનું ગાયણ.

મુતરે જે ખોથ (એ રાહ પર ગાવું.)

બહેર મહેર ખોથ તણી ખુશી ખુરમી બહુ આજ છે. ૧૬.

કુલે ખલક નેથી બની શરવેમાં તે સરતાજ છે.

તનને વનજેપતી તમામ પરંદા આજ ખુશાલ છે.

ખુરાજ આજ ખાથ આમ ખુશી ખુરમી બહુ આજ છે.

રંગ રાગ ખુશ અવાજ ગવઈખી આમ ખુશાલ છે,

મોજ મળહ આરામ નાજ ખુશી ખુરમી બહુ આજ છે.

મએ ખુશી છે જામ ખુશી જુશી આજ મહે કથ છે.

ગુલશનમાં ગુલશમદા ખુશી ખુશી ખુરમી બહુ આજ છે. લ-૧

મીનોચેહરનું ગાયણ.

કતલ કરનેકુ—(એ રાહ પર.)

કયાખોમાં છુરી છે તું—શનમ માહરી રે શાંમે આવ.—૧૬.

ખુખી અને ખુખસુરતી—તાહરીનો યયોછું ભોગ,

ચાહું છું રાતો દન એમજ—માશુક મારે મુકાંમે આવ. કયા-૧

દોલત ખસો દુનીઆખી—મજમંનયા અકારી છે,

કયા રોખી મુદ્દા થાયા—મેહરંમ તુંતો કંઈ કાંમે આવ. કયા-૨

કરું છું હરદમ જારી જુદાઈનો ખાવું છું ગમ,

આશું કતરાનો શરાબ—નીહને કાંઈ તું નીશામે આવ. કયા-૩

ખ્યાં દે ખોદાં ગનું ભમયો—નહીં મજતૂં થીકાનું ઠાર,

આજેજીથી તુંને વીનવે—પોતે તું દેલ આરામે આવ. કયા-૪

(૨૫)

લોઠાનુ ગાયલુ.

લોઠા આચેરે ગાહનો બારે બધ,
ગાહનો બારે બધ બધનો ચારે બધ. લોઠા—૧.
ગાહ લીએ લીએરે ઢાંમ દીએ દીએ,
લોઠા બેહેરે પોલીકે કારે જધ. લોઠા—૨
લોઠા તારી પીએ ને ઉપર છાક લીએ,
લોઠા લોઠાને રૂવે કાંધ ગાલો દધ. લોઠા—૩.

ચુલરનુ ગાયલુ.

સુખો હોતે—(એ રાહપર.)

ગમને ગીરફતારીથી એ શીનામાં મળ થાએછ દરદ,
જીગર તપેછ આશકશમાં નખજ થઈ જાએછ સરદ. ગમ-૧
હકીમ તખીબ વહદ હજાર અગર આયો લુકમાં ન આવ,
તાકાત નથી એ ડોહમાં શુરખ કરે ચેહેરેા જરદ. ગમ-૨
મગદુર ડોંલુની છેકે કહે રાગ ક્યો લાગોછ મને,
લોબ ઉમેદ જીદાઈ જખમ થા જીગર આશના મરદ. ગમ-૩
ખુશી ખીમારી માચીછે રે શું પીછાનથી જાનકાર,
લીંતર બરમ જાંને ખુદા શીવાએ તેનાં શગલાછે રદ. ગમ-૪

---

(૧૬)

મીનોચેહરનું ગાયણ.

ઓ મારા વાલા—(એ રાહપર.)

કાંદે જાવું ને કાંદે ફરું, ગમનો સમુદર છે આસપાસ ;
આકાસ તરફ નીચાહકરું તો, તાંદળી નહીં દીશતો ઉભાશ.
કહાં જાવું—૧.

ધુવાં ધાર અંધાર થયું છે, સગણું ખુનખાર બની રયું છે;
કુખી હોય આજ કેવામતે રાજ, હરાતીનો કુલ થવાનો નાંશ.
કહાં જાવું—૨.

હવા પણ ગનગોર થઈ છે, પરંદાની પાંખ દમી ગઈ છે;
જંગલમાં રૂપા થાયાં છે જરદ, નથી રહેયો ગુલોમાં વાશ.
કહાં જાવું—૩.

હાવી જે રો જફામાં પડે છે, સંગદેલ તે મેહબુબની વાદ;
તસલીમ બળવ 'બંદેઓદા', નુરનાં અંશનો દીશે પરકાશ.
કહાં જાવું—૪.

ગુલરનું ગાયણ.

એશકોમ તરે—(એ રાહપર.)

જલો એ તંન જલો એ મંન ધર્યો છે ગંમ આહે તે થાવ,
રે ધન જલો જોખન જલો દુખી છે દંમ આહે તે થાવ.—જલો ૧
ખુલખુલ રાગ ચમનમાં કોવલ દરખતે દાલપર,
ખર ખુશી રાયે છે પણ જીગર શીતમ આહે તે થાવ.—જલો ૨

શ્રુતો આપેચ મધુર લપત દેલ દેમાગ બાગ બાગ,
 સિકીન ચસમો જુદાશીથી ગરે શયનમ આહે તે થાવ.-જલો.૩
 ખુદરત ખોદાઇ માળુદછે કશી રીતની કમી નથી,
 ખાવો પીવો કહેછે શક લાધાય કરમ આહે તે થાવ.-જલો.૪
 ગર યારી ખુદાઈ કરે બેરહમ અફલાક લાવે રહમ,
 ગમનું વાદલ ખુલી જઈ, ને મલે શનમ આહે તે થાવ.-જલો.૫

મીનોચૈહુરનુ ગાયણ.

અંજન સુત અનુમંત માહવીર-(એ રાહપર.)

ગંજને ખાતર રંજ બહુ ખેંચી જંગલ ભતકયો રાંતરે.-ટંક.
 પાદ ખેડવો સમુંદર તરવો મેં ગનયો આશાનરે,
 પણ કીસમતજ વેચી યાકું તો જીવ જીદંગી પરેશાંતરે.-ગં.૧
 દલદરી દરીઆવે ચાલયો જોખમમાં નાંખયો પરાંણરે,
 માતીખાતર ખુદકી મારી તકદીરે ધરીકું ગીરેખાંતરે-ગંજ.૨
 ચેયારી કાળે બની પરંદું ગગન ગયો આશમાંતરે,
 ફલક ખલકતો બંધે ધુંદી પણ નીસફલ નીધીઆંતરે.-ગં.૩
 બંદે ખોદાઈકહે નીદમાં નાં રહે નાં રાખ માંત ગુમાંતરે,
 ફલક છોડીને અરશમાંજ વનાં તકદીરે દાનાં દાંતરે.-ગંજ.૪

(૧૮)

મીનોએ ૧ અને ગુલર આગલનુ ગાયણ.

નંદજી કો લાલા—(એ રાહપર.)

આશમાની પાણુ ઝિતો આશમાની પાણુ,
રંજ અને ગંજ આપે આશમાની પાણુ. આ૦-૧.
મુશીબતનો મારોમારી કીધાતાં નારાણુ,
જમીન ન આપે ધાર આકાશ ધતરાણુ. આ૦-૨.
વગન વયું સમો આયો કીધાં રાણુ રાણુ,
નવી મોજ નવી એશ મહજ જાહજ જાહજ. આ૦-૩.
રાશ રમો આશ રાખી મદન મસતી માંજ,
આયા તેવાં જાણું નહી રેહણું હથતી માંજ. આ૦-૪.
અમારી મીજલશ પલી ખુશ વખતી માંજ,
એમાંએ કંઈ રાવ રંક કુતવાલ કાણુ. આ૦-૫.
બાંદે ખોદા' કહે શંધી તેની કારશાણુ,
ફરજ અદા થાતી નથી મરંચ લાણુ જાણુ. આ૦-૬.

મીયુનીસાપાલ કમીસનર મોં કરાફરડ વીરો.

ઝિતો જર્ઘલી ગખર કી સાય—(એ રાહપર)

અરે કેવી પડી ખુશવારે મહજ,
પ્રજની ધજ સુધરાઈ ખાતાંને લજ—કેહવી પડી. ૨૬.
કરાફરડ સાહેબે પેંડા પકડ્યો,
ખીમારીની મેજવી રજ— પ્રજની ધજ. ૧.

- ભાઓની લોનો હળરોનો દેવું,
ક્રીધી ગરીબ રઘ્વેતની કળ— પ્રજાની ધન. ૨.
ટાઢિનહાલમાં સભા બરાધ,
સંધી વરણની મળી મળ— પ્રજાની ધન. ૩.
કાઘ કહે નાડો કાઘ કહે બાગો,
કાઘ કહે એ બોલવું બેળ— પ્રજાની ધન. ૪.
નાં આપો છાપો કાઘ કહે આપો,
કાઘ કહે આપે શાનું રેળ— પ્રજાની ધન. ૫.
બેઘદીના પરધમ વાગેઆં ધમ ધમ.
પોકાર થાયો મુલખોમાં જળજળ—પ્રજાની ધન. ૬.
દાદખાં થાયો કમીશનર ખનાવો,
રઘ્વેતમાંથી સરકાર અલીજ—પ્રજાની ધન. ૭.
પીશ જસતીસમાં છે ધણા દેશી,
વલી રઘ્વેતમાં લાએક નર ખીજ—પ્રજાની ધન. ૮.
તે સાથે પરશીઅન ઝોરાસીઅન ચાહે,
ધુનેગારને પહેંચાડો સળ— પ્રજાની ધન. ૯.

• પરસીઅન ઝોરાસીઅન કલખની સલામ.

મારા રે સ્વામી બોલોની વહાલા—(એ રાહપર).

છધએ ૨ હમે નાહન કરી પુત્રી,

ગઝણ ઉપરથી, નીચે ૨ ઉતરી— છધએ ૨. ૧.

- જાણુમને હમારા થાયો એક માસ,
આસાને આએઆં, તમારી રે પાથ— છઠ્ઠાએ ર. ૧.
- સજની સુનો માસના લીસરે દન.
એ જોતાં તો છે, તદન ખચપન— છઠ્ઠાએ ર. ૩.
- પણુ ખાળ જુનાંમાં રહેછે મીઠાથ,
ઉપજેછે તેથી, કંઈ અસર ને આથ—છઠ્ઠાએ ર. ૪.
- તે વચણ હવે સુંદરીઓ સુનો,
પેહેલે રાખવા, ડર તે પ્રભુનો— છઠ્ઠાએ ર. ૫.
- પછે જોવું પતીનાં કુખ જાણી,
દેવા આશીશ રોજી લાવે ધણી— છઠ્ઠાએ ર. ૬.
- આવક જોઇને લેવા રે સંસાર,
વખત પાટલો છે, અતીશે અપાર— છઠ્ઠાએ ર. ૭.
- રોજગાર ધંધામાં કંઈ કથ નથી,
વાસ્તે ના કહવું, ખરચ ખસ નથી— છઠ્ઠાએ ર. ૮.
- વખતસર જે કાંઈ થાએ મવસર,
રાજી રઈ, કરવી કર કસર.— છઠ્ઠાએ ર. ૯.
- ગરીબની જુકડી હવેલી સમાન,
ગરીબીમાં સંતાથ, માતાઈ નેમાન.—છઠ્ઠાએ ર. ૧૦.
- વખત તેવી વાત મનો તેમ સુકાંન,
પરસીઅન ઝોરાસીઅન કરેછે સલાંમ—છઠ્ઠાએ ર. ૧૧.

આનરેબલ રૂસતમજી જમરોદજીનું દલગીરી ભરખું
મરટીઝિક.

ઓ વાહાલા આલકાનસો—(એ રાહપર.)

આવી કળતો નહીં ૫૨, પણ કળમાંની ફરછે,
શું કડો પાલનહારો મરે. એની એક અંધેર છે.—આવી-૧.
આકૃતાખના નુરની મીશાલ, હતું જેનું રોશન દીધાર.
શખાવતનો જેનો જરો, ફેંચાયલો એમર છે. આવી-૨.
છે પુરપ હીદમાં, વાબ્બુખુનાં ને શીંધમાં,
પારશી વરતીમાંતો, ફેલાએલો કબક ઘેર છે. આવી-૩.
દુકાલમાં તુ દાતા, દરદીનો તું દાદખાહા,
મુકલેશોનો મુરખી તું, સરવેને જાહેર છે. આવી-૪.
શોદાગરોમાં તુરશે તું, સરદારોમાં સરદાર ખાશ,
કીરતી જંગલને પાછાડોમાં, મુલકોને રોહેરે શહેર છે. આવી-૫.
શરનો તું વચ્ચેલો બેટો, શરની તું રોશન ચેરાગ,
શરનો આપેહુખ થીતાર, તાહરા વના કેહેર છે. આવી-૬.
શોગમા તારા ધગરેજી રાજ, શોગમાં તારા રહ્યત,
શોગમાં બેઠાછે માતખર, મીશકીનો એમર છે. આવી-૭.
ગુલશનનું તું ગુળ ગયું, ચમનનું ખુલખુલ ગયું,
ગુલશન ખુદ ગમખાર થયું, કાંદાં રૂસતમ દલેર છે. આવી-૮.
તારા ગમમાં ગરક સહ, મલતો ખંદે બોદા,
કદરદાંનો આગલ આજ, નેઆંમતખી જાહેર છે. આવી-૯.

જરથોસતી મઝબ યકીને ખાદા

યાને

દોખમાંના કજીઆમાં પકડાએલા નીરદોસ થકયા.

મે પંજખના ભાલી ધુનકજી—(એ રાહપર ગાણું)

કેઆંની ઘોઠેર હમાની પારસી,
ધરમ ઘેઆંન ગુરદાર ખલકના— કેઆંની૦ ૧.

તાજો તખત યાણું ખતમ તમાંમ,
સખર } હમાની રહો ફલકના— કેઆંની૦ ૨.
નીમાજે }

રહેમ યઝદી રાહે રાસતપર,
ધેસાંનીએછે સરતાજ જલકના— કેઆંની૦ ૩.

દોખમાંની ચારી મઝહબી ખાગપર,
સપડાયા પચાસ નીરદોસ હકના— કેઆંની૦ ૪.

કુરમાંને હકથી નીરદોસ નીરદોસી,
છુટા કેદથી જીવજાંન જલકના— કેઆંની૦ ૫.

શીતને આંગીજો હંગરેજ રાજમાં,
ઉધા પડે નેહ હનસાજ ખલકના—કેઆંની૦ ૬.

પરસીઆન બોરાસીઆન જીગરથી આહે,
જીગ જીગ રહો તમા ખુસી હલકના—કેઆંની૦ ૭.

પિસુતન' કહે જરથોસતી દીનદારો,
સુકર ગુજારો મેનેઆજ ફલકના— કેઆંની૦ ૮.

નામદાર રોઠ બેરાંમજી નરારવાનજી સીરવધને
મુખારક ૨ કખા દી .

રાહ—હોરી.

મુખારક કદમ બેરાંમજીબાઈ, મુખારક કદમ બેરાંમજીબાઈ—ટક

ખાંનદાને બેરાંમજી, સીરવાઈ નસરવાનજી—

ધન ધન ખુસી મીનાઈ—હરે લાલા,

કીરતી રાત્રે આજ આંમીન થાઈ—

આએ બેલ આપેય ધુહાઈ;

મેરખાંની રહેમવંતથી થાઈ.—મુખારક ૦ ૧.

કુલે મુલકમા પરખેઆત બેરાંમજી—

આફરીન રાખી સાલેસાઈ—હરે લાલા,

હીમતે બાધર સખાવતે ભરેઆ—

રહેજો મુખાઈ શેહેર માંઈ;

ખુખી જરથોસલીઓસે પાઈ—મુખારક ૦ ૨.

પરસીઆન મોરાસીઆન આપે મુખારકખાદી—

મજલીસે આંમીન થાઈ—હરે લાલા,

જીવજો જુગ જુગ ખુખીથી ભરેઆ—

‘પેસુતન’ આપે વધાઈ;

ખીલી રહો મેહેર રાશનાઈ—મુખારક ૦ ૩.

(છપાઇ બાહે પરીક્ષા)

જોરના અમે મેલસીમીન ઓળખર.

નાટક ચાર ભાગી.

પરસીઅન જોરાસીઅન નાટક મંડળીએ ત્ર
રોડવાલી નાટક શાળામાં ઘણીવાર કરી બતાવેલો હ
લો નાટક સુંદર ગાયણો તથા ચકચકીટ પીકચરો સુ
છપાયોછે. એ પુસ્તક કોટમાં, દફત આસકારા છપા
નામાંથી તથા રીપોરટર પરેસમાંથી મલશે. કોમત રૂબા.

દેસાવરથી મંગાવનારાઓએ પોસ્ટેજના જે
ઓના પ્રધુ વાલુવા.

(થોડીજ નકલો બાકી રહી છે.)

યા રમી પુત્રી શાળા :

એવે નામની પારસીઓની સંસારી હાલત સુધ
રનારી, આશરે ૫૦ સફાની ચોપડી છપાઇ બાહેર પડ
છે, તેની જુજ નકલ બાકી રહી છે. એ ચોપડી બા
ઓને હાંસથી વાંચવા, અને એવા હતુથી તેમાં આપણ
પાક અવસતાના દાખલા પણ તેના અર્થ સાથે આ
આછે. એ ચોપડી જે સાહેબોને જોઇએ તેઓએ ની
લે ઠેકાણેથી મંગાવી લેવી. કોમત ચાર આના.

ઠેકાણું—કોટ, મુંબઈ સમાચાર પરેસ. કા
દેવી, આતમારામ સાગુની ઠેકાણે. તથા પાંચમે
પારસી-પરીનટીંગ પરેસ.

